

DECLARACIÓ DIADA NACIONAL 2023

Aquesta Diada Nacional, la festa que ha de ser de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, coincideix amb una etapa política i institucional molt complicada.

Crec que la celebració de l'11 de setembre ens proporciona una bona ocasió per compartir reflexions i inquietuds sobre el que cal fer a Catalunya des de les institucions d'autogovern i quines haurien de ser les prioritats compartides per tothom.

Després de les eleccions municipals i autonòmiques del mes de maig, el president del Govern d'Espanya va decidir donar per acabada la legislatura i convocar eleccions generals, que es van celebrar el 23 de juliol passat. Els resultats conformen un Congrés dels Diputats sense majories clares per a la formació del nou govern d'Espanya.

Estem doncs en un període d'incertesa que previsiblement s'allargarà encara setmanes. Les opcions que tenim al davant són un govern presidit per Núñez Feijóo, un govern presidit per Pedro Sánchez o bé la repetició de les eleccions.

La resolució d'aquesta incertesa és molt rellevant per al present i el futur de Catalunya. La decisió està, en bona part, en mans dels partits independentistes que disposen de 14 diputats (del total de 48 elegits a casa nostra) i que hauran de prendre la decisió de facilitar la continuïtat d'un govern de progrés o provocar una nova convocatòria electoral de resultat encara més incert.

Encara que pugui semblar una paradoxa, crec que aquesta és una situació que ens ofereix moltes oportunitats.

En primer lloc, la de trobar entre tots una via per passar pàgina del procés i de les seves conseqüències. Cal que tothom sigui capaç de dir la veritat sense por de ser desqualificat per propis i estranys: el balanç del "procés" no ha estat positiu per a Catalunya. Ni s'ha reforçat l'autogovern, ni estem més a prop de cap secessió. Però sí que ha generat una multitud d'efectes negatius que són prou coneguts.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Alhora, els que creuen que tot això var ser una fogonada efímera han de saber comprendre els problemes de fons que romanen sense solució. A Catalunya no li convé seguir instal·lada en aquesta situació de bloqueig.

En segon lloc, la de posar sobre la taula amb ambició temes relatius a l'autogovern i a les necessitats de Catalunya que només podrem resoldre si som capaços de construir un pacte. Un pacte a Catalunya i un pacte de Catalunya amb Espanya, basat en el reconeixement mutu, la lleialtat, la corresponsabilitat i el respecte a l'Estat de Dret. Ara més que mai cal recordar el paper de la política: diàleg, negociació i pacte.

Crec que Catalunya necessita passar pàgina. Recuperar la cohesió interna i recuperar també la seva ambició de jugar un paper de lideratge a Espanya.

Tothom és conscient dels límits d'aquesta mútua aproximació. El diàleg i la negociació requereixen paciència i tenacitat. Caldrà que hi hagi molt treball discret, primer, i transparent, després.

Desitjo que tots els implicats en aquest esforç estiguin a l'altura de les seves responsabilitats.

Si hi ha acord, posarem les bases d'un període d'estabilitat i entesa que permetrà disposar de més i millor autogovern.

Aquest possible horitzó de represa de la confiança serà útil per encarar la feina concreta del Govern de Catalunya que, com totes les administracions del nostre entorn europeu, ha de fer front a reptes molt difícils.

Catalunya ha d'accelerar les mesures relacionades amb el canvi climàtic i la transició energètica. Són decisions sobre les quals hi ha interessos particulars molt legítims, però que no necessàriament responen a l'interès general. La missió del govern del país és prendre-les, és a dir, governar.

Catalunya ha d'establir com a prioritat la lluita contra l'increment de les desigualtats, accelerades per les successives crisis que hem patit i per la difícil situació de l'economia europea, sotmesa a fortes tensions geopolítiques (Ucraïna, Sahel, Brics ...).

Catalunya ha de posar en el primer pla de les seves preocupacions l'emancipació dels joves, que avui tenen un molt difícil accés a l'habitatge i a la promoció professional.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Catalunya ha d'estar amatent als profunds canvis que se succeeixen en el nostre sistema productiu, relacionats amb la digitalització, la descarbonització, la recerca i la innovació industrial.

I el nostre govern, avui en una situació de gran feblesa per disposar només de 33 escons dels 135 del Parlament de Catalunya, ha d'estar obert a la col·laboració i entesa amb els grups parlamentaris de l'oposició.

Com deia, és un moment complicat, però ple d'oportunitats que hem de saber aprofitar.

Barcelona, 7 de setembre de 2023